

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 22.6.2022
SWD(2022) 168 final

DOCUMENT DE LUCRU AL SERVICIILOR COMISIEI
REZUMAT AL RAPORTULUI PRIVIND EVALUAREA IMPACTULUI

[...]

care însoțește documentul

Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului
privind refacerea naturii

{COM(2022) 304 final} - {SEC(2022) 256 final} - {SWD(2022) 167 final}

Fișă rezumat (maximum 2 pagini)
Evaluarea impactului Legii privind refacerea naturii
A. Necesitatea de a acționa
Care este problema și de ce este o problemă la nivelul UE?
Problema generală este reprezentată de faptul că declinul biodiversității și degradarea ecosistemelor continuă într-un ritm alarmant. După cum s-a subliniat în Pactul verde european, aceasta este una dintre cele mai mari amenințări cu care se confruntă UE în următoarele decenii, deoarece societatea și economia noastră depind în mare măsură de beneficiile pe care le oferă niște ecosisteme sănătoase. Evoluțiile geopolitice din Europa au subliniat necesitatea de a proteja securitatea și reziliența sistemelor alimentare și, în plus, schimbările climatice și pierderea biodiversității reprezintă amenințări semnificative pe termen lung la adresa productivității agricole. Refacerea naturii acționează ca o poliță de asigurare pentru a garanta durabilitatea și reziliența pe termen lung a UE într-o serie de sectoare economice. Cu toate acestea, până în prezent, refacerea ecosistemelor în întreaga UE s-a dovedit, în mare măsură, insuficientă pentru a răspunde acestor provocări, iar ecosistemele continuă să se degradeze. Deși unele politici specifice contribuie la refacerea ecosistemelor, persistă și numeroase deficiențe: lipsa unor obiective specifice în legislația în vigoare, de exemplu în Directiva privind habitatele, faptul că mai multe ecosisteme (cum ar fi pădurile și agroecosistemele) nu fac obiectul legislației într-un mod exhaustiv, precum și ineficacitatea obiectivelor voluntare care au fost fixate anterior. În general, încercările de până acum nu au fost suficiente pentru a permite o refacere la scara și la nivelul care s-ar fi impus.
Care este rezultatul urmărit?
Obiectivul specific este refacerea ecosistemelor degradate de pe întregul teritoriu al UE (de exemplu, zone umede, păduri, ecosisteme marine, agroecosisteme, râuri și lacuri și habitate aluvionare), în special a celor care au cel mai mare potențial de captare și stocare a carbonului și de prevenire și reducere a impactului dezastrelor naturale. Acest obiectiv ar trebui să contribuie la asigurarea faptului că biodiversitatea UE se află pe calea redresării până în 2030 și că se pun în aplicare, până în 2050, măsuri de refacere pentru toate ecosistemele din UE care necesită o astfel de refacere. Responsabilitățile pentru atingerea obiectivului le vor reveni UE și statelor sale membre. Obiectivele operaționale sunt următoarele: (a) stabilirea unor obiective obligatorii din punct de vedere juridic pentru refacerea și menținerea ecosistemelor în stare bună, obiective menite să vină în completarea instrumentelor juridice existente și (b) instituirea unui cadru de punere în aplicare eficace în care statele membre să elaboreze planuri naționale de refacere privind mijloacele prin care pot fi atinse obiectivele, modalitățile de evaluare a stării ecosistemelor, planificarea refacerii, precum și normele în materie de raportare și de finanțare. Comisia va revizui planurile respective și va evalua periodic progresele înregistrate.
Care este valoarea adăugată a acțiunii la nivelul UE (subsidiaritate)?
Există o valoare adăugată la nivelul UE datorită naturii transfrontaliere a degradării ecosistemelor. Pe baza legislației UE existente, sunt necesare acțiuni coordonate și coerente pentru a atinge niveluri semnificative de refacere și pentru a conferi UE credibilitatea necesară care să îi permită să fie lider pe scena mondială.
B. Soluții
Care sunt opțiunile disponibile pentru atingerea obiectivelor? Există o opțiune preferată? Dacă nu, de ce?
Opțiunea 1: scenariul de referință presupune punerea în aplicare a Strategiei privind biodiversitatea pentru 2030 și a politicilor UE și naționale relevante, fără a introduce obiective de refacere obligatorii din punct de vedere juridic. Opțiunea 2: un obiectiv general obligatoriu din punct de vedere juridic de refacere a ecosistemelor din UE până în 2050. Opțiunea 3: o serie de obiective și obligații obligatorii din punct de vedere juridic specifice legate de ecosisteme vizând refacerea unei game largi de ecosisteme până în 2030, 2040 și 2050 (de exemplu, zone umede, păduri, ecosisteme marine, agroecosisteme, râuri și lacuri și habitate aluvionare). Obiective suplimentare pentru ecosistemele respective pentru care nu sunt încă disponibile suficiente informații pot fi introduse în etapele ulterioare, pe baza unei metodologii la nivelul UE. Opțiunea 4: aceasta este o combinație între opțiunile 2 și 3: un

obiectiv general care constă în stimularea unor progrese globale susținute de obiective obligatorii din punct de vedere juridic, specifice ecosistemului. Aceasta este opțiunea preferată.
Care sunt punctele de vedere ale diferitelor părți interesate? Cine sunt susținătorii fiecărei opțiuni?
Părțile interesate susțin opinia potrivit căreia trebuie depuse mult mai multe eforturi în materie de refacere, precum și pe plan juridic. Mai multe puncte de vedere pledează în favoarea unui obiectiv general, precum și a unor obiective specifice ecosistemelor. Unele părți interesate, inclusiv cele care lucrează zilnic cu resurse naturale/habitate (în special silvicultorii și unii utilizatori de terenuri) pun sub semnul întrebării valoarea adăugată aferentă unui instrument legislativ suplimentar.
C. Impactul opțiunii preferate
Care sunt avantajele opțiunii preferate (sau ale opțiunilor principale, în cazul în care nu există o opțiune preferată)?
Opțiunea preferată 4 va oferi o serie de avantaje. În primul rând, aceasta va aduce îmbunătățiri semnificative în ceea ce privește starea biodiversității și sănătatea ecosistemelor din întreaga UE. Abordarea etapizată aduce rapid avantaje, o acoperire largă fiind, de asemenea, asigurată pe termen mai lung. Îmbunătățirea sănătății ecosistemelor va antrena, de asemenea, creșterea semnificativă a capacității acestora de a aduce mai multe beneficii, cum ar fi atenuarea schimbărilor climatice, prevenirea dezastrelor și reducerea impactului acestora, îmbunătățirea calității apei, un aer mai curat, soluri mai sănătoase și o bunăstare generală. Evaluarea arată că beneficiile depășesc cu mult costurile . Beneficiile refacerii unei game vaste de turbării, mlaștini, păduri, lande și tufărișuri, pajiști, râuri, lacuri și habitate aluvionare, precum și zone umede costiere din UE pot fi estimate la aproximativ 1 860 de miliarde EUR (cu costuri estimate de ordinul a 154 de miliarde EUR). Se estimează, de asemenea, că vor exista beneficii semnificative pentru alte tipuri de ecosisteme, cum ar fi ecosistemele marine și urbane, precum și pentru refacerea populațiilor de polenizatori.
Care sunt costurile aferente opțiunii preferate (sau ale opțiunilor principale, dacă nu există o opțiune preferată)?
Principalele costuri vor proveni din refacerea ecosistemelor și din menținerea acestora într-o stare bună. Unele costuri ar putea fi legate de pierderi de venituri, de exemplu pentru fermieri, proprietarii de păduri sau pescari, ca urmare a tranziției către practici mai durabile; aceste costuri ar putea fi acoperite parțial sau total din fonduri UE și din alte surse de finanțare. Opțiunea preferată implică, de asemenea, costuri administrative pentru dezvoltarea unor sisteme comune de monitorizare, pentru elaborarea și punerea în aplicare a planurilor naționale de refacere, precum și pentru verificarea progreselor înregistrate. Costurile ar fi generate atât la nivelul statelor membre, cât și la nivelul UE.
Care sunt impacturile asupra IMM-urilor și asupra competitivității?
Opțiunea preferată va avea, în special pe termen mai lung, efecte pozitive asupra întreprinderilor care depind în mod direct de ecosisteme sănătoase (mai puține inundații, mai puține secete, îmbunătățiri atât la nivelul calității, cât și al cantității apei, IMM-uri implicate în activitățile de refacere), precum și asupra sectorului turismului. Sunt preconizate unele costuri pentru fermieri, silvicultori și pescari ca urmare a schimbării gestionării terenurilor, a reducerii pescuitului sau a adaptării acestei activități la noi practici.
Va exista un impact semnificativ asupra bugetelor și a administrațiilor naționale?
Se prevăd costuri pentru depunerea de eforturi de refacere activă, precum și pentru achiziționarea de terenuri, despăgubirea proprietarilor de terenuri, a utilizatorilor de terenuri sau a pescarilor pentru costurile suplimentare și pierderile de venit; statele membre vor trebui să suporte costuri administrative legate de elaborarea și executarea planurilor naționale de refacere. O parte semnificativă din cele 10 % din CFM prevăzute pentru biodiversitate până în 2026 poate fi utilizată pentru a sprijini statele membre.

Vor exista și alte efecte semnificative?
UE ar urma să dea un exemplu în cadrul negocierilor internaționale privind biodiversitatea, cum ar fi Convenția privind diversitatea biologică. Beneficiile în materie de simplificare vor rezulta din dezvoltarea unor metodologii comune de monitorizare și din eventuala reutilizare a datelor în alte contexte de monitorizare a ecosistemelor din UE. Legea privind refacerea naturii va reprezenta, de asemenea, o contribuție esențială la realizarea Pactului verde european, inclusiv a obiectivelor Legii climei, a obiectivelor climatice pentru 2030 și a Strategiei UE privind adaptarea la schimbările climatice.
Proportionalitatea?
Un instrument legislativ axat pe un obiectiv general de refacere, însoțit de o serie de obiective specifice menite să acopere o gamă largă de ecosisteme, este proporțional cu amploarea și anvergura obiectivelor care trebuie atinse.
D. Acțiuni ulterioare
Când va fi reexaminată politica?
Se estimează că actul juridic va intra în vigoare în 2023 și va fi revizuit până în 2035. Actul juridic ar putea face obiectul unor modificări care ar putea viza obiective suplimentare ori de câte ori ar fi disponibile suficiente date și cunoștințe. Pe baza datelor și a informațiilor puse la dispoziție periodic de statele membre, Comisia evaluează progresele înregistrate în direcția atingerii obiectivelor.